

(P) *Teatrul Național „Mihai Eminescu”
din Timișoara se prezintă:*

Dacă ar fi să cuantificăm viața Teatrului Național Timișoara la finalul acestei stagiuni, ar rezulta trei secțiuni, firește, în proporții diferite. Importanța pe care am acordat-o fiecăreia dintre ele, însă, a fost de fiecare dată aceeași – la cote maxime.

Cronologic vorbind, **Festivalul Dramaturgiei Românești**, aflat la cea de-a XI-a ediție, este primul mare eveniment al stagiunii 2004–2005. Festivalul a reunit în cele opt zile de desfășurare un număr record de 25 de spectacole, colocvii, spectacole-lectură și o secțiune paralelă dedicată Atelierului European de Traduceri de dramaturgie, despre care vom vorbi la locul cuvenit. Putem spune fără nici o ezitare – de altfel, aceasta a fost și premisa de la care au pornit directorul Festivalului, doamna Lucia Nicoară și selecționeerul Mircea Ghițulescu – că, dincolo de caracterul său competitiv, Festivalul a avut rolul de a aduce împreună, ce-i drept, într-un tur de forță, dramaturgia și spectacolul pe textul de teatru românesc, în condițiile în care de ani de zile se vorbește despre criza acestora. Semnalăm, prin urmare, că Teatrul Național Timișoara și-a făcut datoria impusă de însăși titulatura sa și a realizat – mai mult decât un gest – un act de recuperare și evaluare a dramaturgiei naționale.

Stagiunea de spectacole 2004–2005 a Naționalului timișorean a stat, mai mult ca oricând, sub semnul diversității. Nu ne referim strict la diversitatea de repertoriu – firească, în fond, ci la formulele stilistice care au acoperit întreaga gamă – de la teatrul-dans la drama de factură clasică. De la shakespeareanul *Neguțător din Veneția* (regia Sabin Popescu), până la non-verbalul, dar atât de plasticul *We can dance* (regia Mihaela Lichiardopol), publicul a avut posibilitatea de a opta pentru textul românesc contemporan – *Cleopatra a VII-a* de Horia Gârbea, în regia lui Bogdan Ulmu sau *Cervus divinus* de Ion Druță, regia Ioan Ieremia, pentru dramatizarea surprinzătoare a, de acum clasicului, *Scrin negru* de George Călinescu, regia Ada Lupu, sau pentru dramaturgia americană contemporană, generată de regizorul Claudiu Goga, cu al său *Lisa și Clint: The Glory of Living* de Rebecca Gilman. Nu în ultimul rând, trebuie să amintim tulburătorul *SSS – Soluții la solicitări solidare* de Dimitris Dimitriadis, în regia lui Ion-Ardeal Ieremia, menționare care face trecerea înspre cea de-a treia secțiune a acestei prezentări: Atelierul European de Traduceri de Dramaturgie.

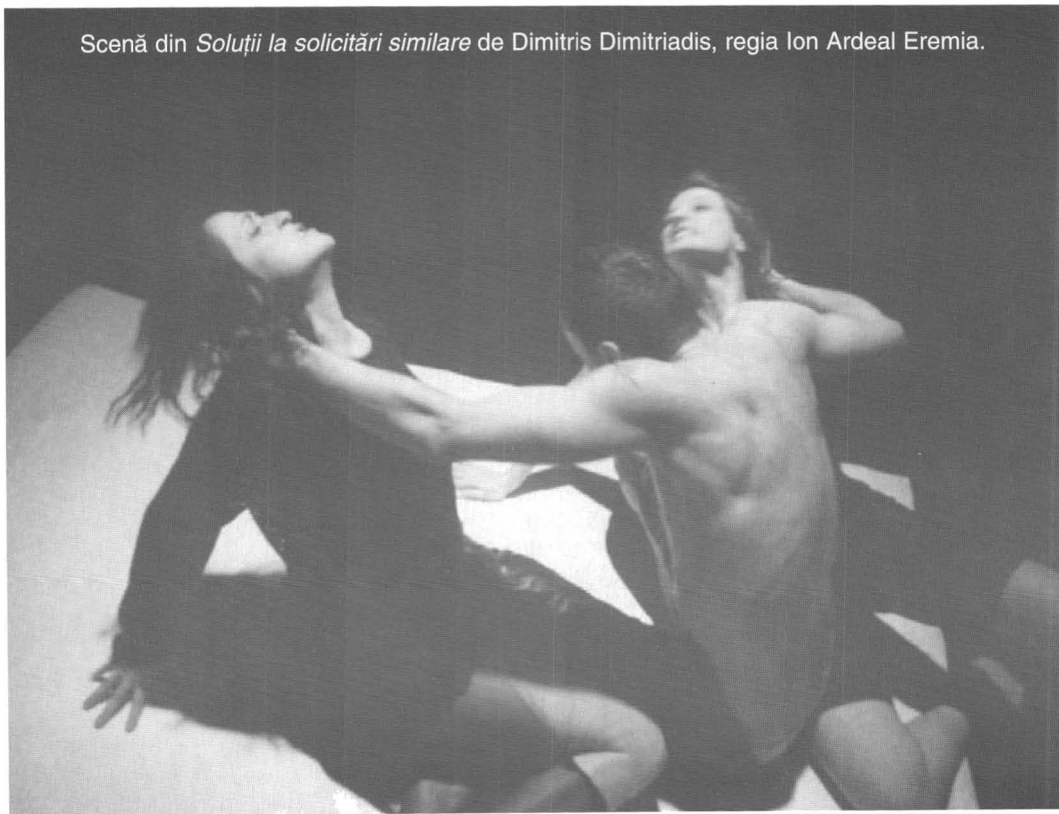
Am detaliat în repetate rânduri informațiile despre acest Atelier, cu sediul la Orléans, care își propune să creeze o rețea interactivă de promovare și difuzare a dramaturgiilor naționale din țările partenere – Franța, Italia, Spania, Portugalia, Irlanda, Grecia, România și, de curând, Slovacia – prin intermediul traducerilor. În calitate de membru permanent al AET (Atelier Européen de la Traduction), Teatrul Național Timișoara a propus dezvoltarea unei laturi spectaculare a Atelierului, aplecat asupra oportunităților mai degrabă livrești pe care i le furniza textul de teatru. Am concretizat această deplasare de accent, pentru început, prin paralelismul dintre Festivalul Dramaturgiei Românești și Zilele Dramaturgiei Europene în Traduceri, gândite ca o extensie a celui dintâi. Interacțiunea dintre cele două evenimente – spectacole-lectură pe texte românești, dar și secțiunea dedicată Atelierului, cu spectacole-lectură pe texte ale autorilor europeni, prezenți

și deschiși dialogului cultural, dezbaterile pe marginea pieselor prezentate în cadrul Atelierului (*Soluții la solicitări solidare* de Dimitris Dimitriadis, Grecia; *Drumul lui Orfeu* de Ursula Rani Sarma, Irlanda; *Scrisori către Stalin* de Juan Mayorga, Spania; *Pentru Louis de Funès* de Valère Novarina și *Scrisoare către tinerii actori* de Olivier Py, Franța; *Uzina* de Ascanio Celestini, Italia) – a fost dublată de prezentarea colecției „LabelEurope“, realizată de AET, în colaborare cu Teatrul Național Timișoara și Editura Omonia, colecție care a reunit cele șase piese de teatru prezentate în cadrul întâlnirilor mai sus menționate.

În premieră pentru viața Atelierului, Teatrul Național Timișoara a înființat, în primăvara acestui an, **Studioul Atelierului European de Traduceri**, inaugurându-l cu deja pomenitul spectacol *SSS – Soluții la solicitări solidare* de Dimitris Dimitriadis, în regia lui Ion-Ardeal Ieremia. Fără a ne aroga merite deosebite, trebuie să menționăm că succesul – atât al spectacolului, cât și al proiectului în sine, a fost atât de mare, încât Atelierul a decis să realizeze astfel de Studiouri în toate teatrele partenere, iar spectacolul Naționalului timișorean să facă deschiderea acestora, la Scène Nationale d'Orléans și, de asemenea, într-un teatru portughez.

Considerând că Teatrul Național Timișoara și-a făcut pe deplin datoria atât în plan spectacular, cât și în cel metaspectacular – de promovare a dramaturgiei naționale și europene, de educare a publicului de teatru timișorean etc., sperăm ca și stagiunea ce va urma să ne permită menținerea și, de ce nu, ridicarea acestei ștachete calitative.

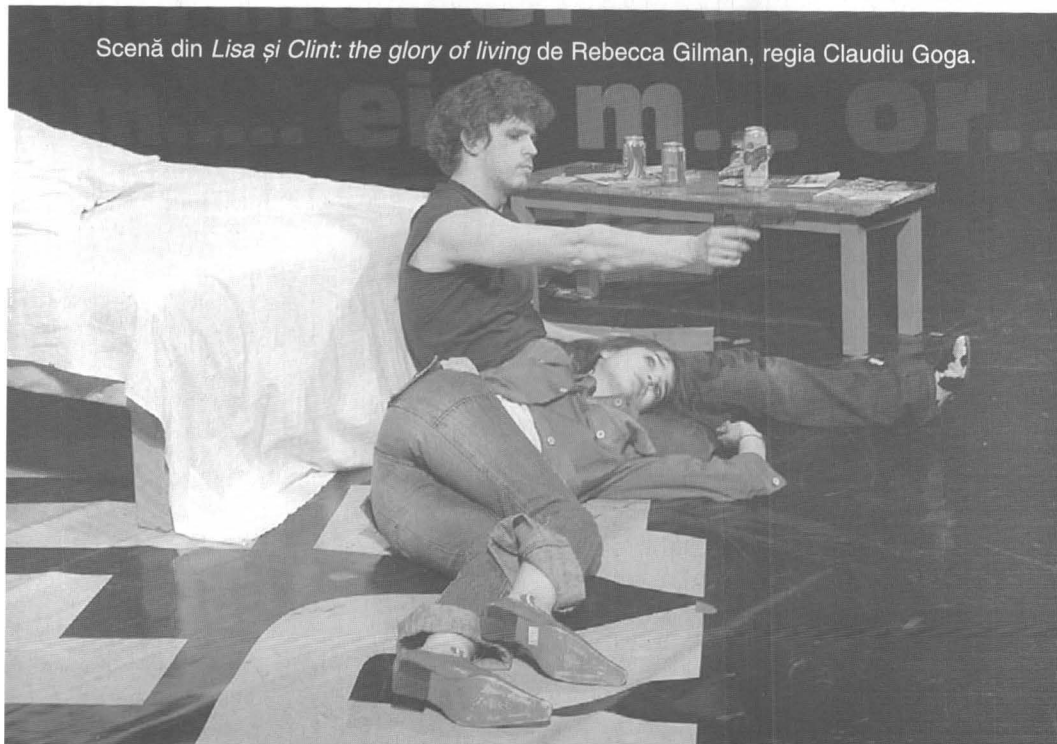
Scenă din *Soluții la solicitări similare* de Dimitris Dimitriadis, regia Ion Ardeal Ieremia.

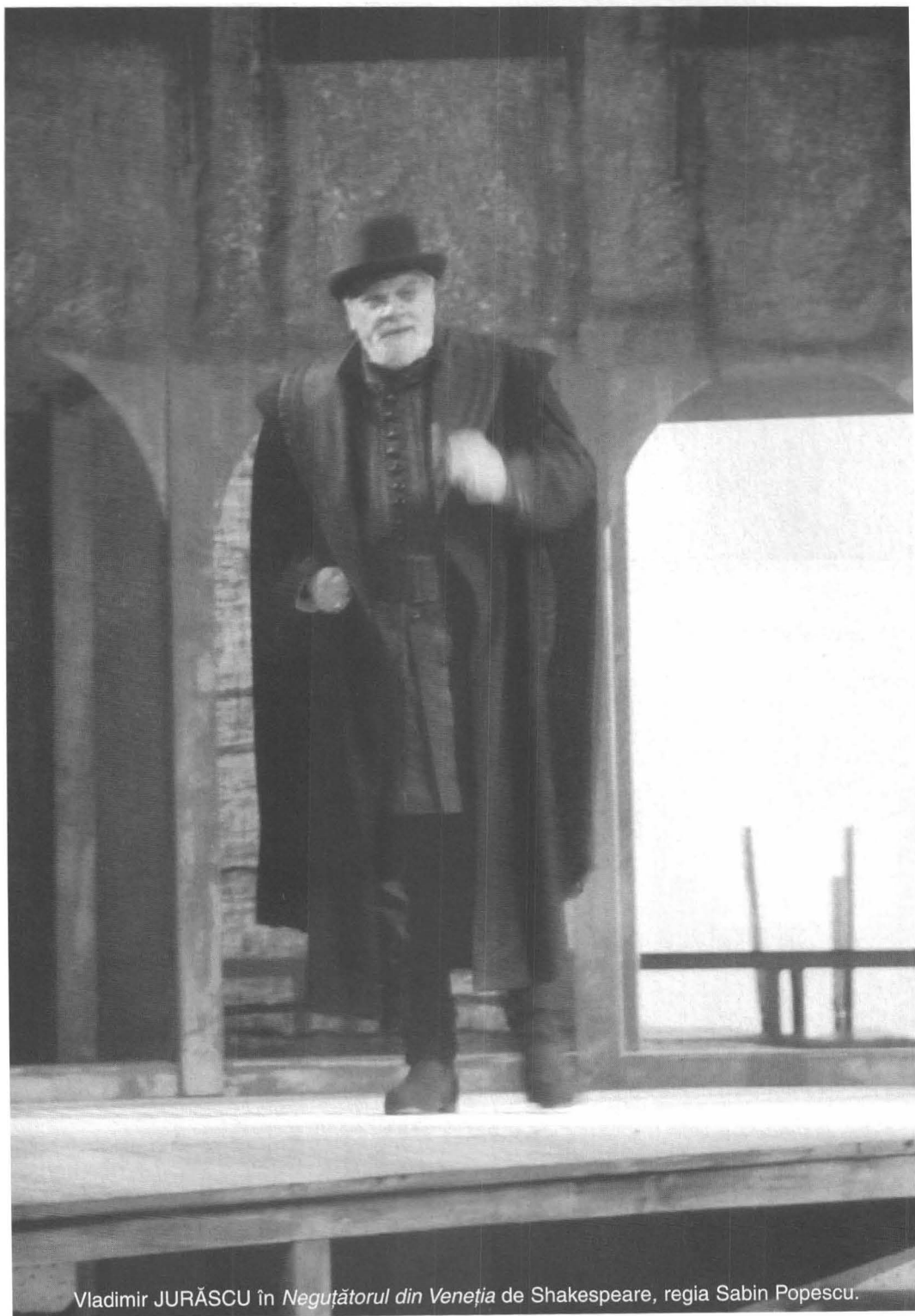

Scenă din *Scrinul negru* după George Călinescu, regia Ada Lupu.

Scenă din *Lisa și Clint: the glory of living* de Rebecca Gilman, regia Claudiu Goga.

Vladimir JURĂSCU în *Neguțătorul din Veneția* de Shakespeare, regia Sabin Popescu.

Luminița STOIANOVICI și Cristian SZEKERES
în *Cleopatra a șaptea* de Horia Gârbea, regia Bogdan Ulmu.